

U s n e s e n í

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Koláře a soudců JUDr. Heleny Papouškové a Mgr. Jiřího Straky v právní věci žalobce: **namax s.r.o.**, se sídlem Průběžná 44, 370 04 České Budějovice, IČ 26068168, zastoupeného Mgr. Petrem Pokorným, advokátem v Českých Budějovicích, Široká 15/8, proti žalované: [REDAKCE], nar. [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], **o zaplacení 16.750,- Kč s příslušenstvím**, o odvolání žalované proti usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 16.2.2015, č.j. 23 C 5/2015-15, **t a k t o :**

- I. Usnesení soudu prvního stupně se ve výroku v odstavci II., o nákladech řízení **p o t v r z u j e .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením soud prvního stupně ve výroku v odstavci I. řízení zastavil. V odstavci II. pak rozhodl tak, že žalovaná je povinna uhradit žalobci náklady řízení ve výši 9.320,- Kč k rukám právního zástupce Mgr. Petra Pokorného, advokáta v Českých Budějovicích, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Výrok v odstavci II., o nákladech řízení odůvodnil soud prvního stupně ust. § 146 odst. 2 větou druhou o.s.ř. s tím, že pro chování žalované byl vzat zpět návrh, který byl podán důvodně a žalovaná je povinna uhradit žalobci náklady řízení. Tyto náklady představují zaplacený soudní poplatek 800,- Kč, odměnu právního zástupce žalobce podle vyhl. č. 177/1996 Sb. za čtyři úkony právní pomoci, čtyři režijní paušály a 21% DPH.

Proti tomuto usnesení, avšak pouze proti výroku v odstavci II., o nákladech řízení, podala odvolání žalovaná. V něm uvedla, že připouští, že na úhradu závazku ve výši 27.750,- Kč vůči žalobci pozapomněla. Po obdržení upomínky však začala částku hradit ve splátkách podle svých finančních možností, když první úhradu odeslala 6.11.2014 ve výši 11.000,- Kč a další pak v rozmezí od 23.12.2014 do 5.2.2015. Domnívá se, že podle postupných částečných úhrad mohl žalobce její snahu o úhradu závazku vidět a jeho návrh proto nebyl podán důvodně. Dále uvedla, že zaslání upomínky, na jejímž základě začala částku hradit je jednoduchá a rutinní záležitost nevyžadující komplikované odborné kroky právního zástupce. Žalovaná navrhovala, aby byl napadený výrok zrušen.

Odvolací soud po zjištění, že odvolání je přípustné podle § 201 o.s.ř. v návaznosti na ust. § 202 o.s.ř., bylo podáno včas a osobou k tomu oprávněnou, přezkoumal napadenou část

usnesení soudu prvního stupně podle § 212 a § 212a odst. 1 o.s.ř. a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Podle § 146 odst. 2 o.s.ř. jestliže některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady. Byl-li však pro chování žalovaného (jiného účastníka řízení) vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení žalovaný (jiný účastník řízení).

V daném případě vycházel okresní soud správně při rozhodnutí o nákladech řízení ze shora citovaného ust. § 146 odst. 2 věty druhé o.s.ř. Ze spisu totiž vyplývá, že žalobce vzal svůj návrh zpět podáním z 13.2.2015 s tím, že mu žalovaná po podání žaloby žalovanou částku v plné výši uhradila a na zaplacení úroků z prodlení již netrvá. Důvodem zastavení řízení bylo tedy zpětvzetí návrhu. Žalobce zastavení řízení nezavinil, neboť vzal zpět návrh, který byl podán důvodně, a to pro chování žalované, která po zahájení řízení nárok žalobce uspokojila. Nelze přitom přijmout názor žalované, že okresní soud měl při rozhodování o nákladech řízení zkoumat, zda žalovaná žalobci na svůj dluh nějaké částky, vedle částky žalované, již před podáním žaloby uhradila. Důvodnost podání žaloby je totiž vždy třeba posuzovat podle procesního výsledku, tj. z hlediska stavu výsledku chování žalované k požadavkům žalobce. Jestliže z obsahu spisu vyplývá, že žalovaná po zahájení řízení požadavek žalobce na úhradu zbytku dluhu v žalované výši uspokojila, je závěr okresního soudu o povinnosti žalované zaplatit žalobci účelně vynaložené náklady řízení správný. Jestliže byl žalobce v řízení zastoupen advokátem, řídila se výše nákladů potřebných k účelnému uplatňování práva žalobce vyhláškou Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Podle ust. § 7 bod 5 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a odst. 2 písm. h) téhož ustanovení měl žalobce právo na mimosmluvní odměnu za čtyři úkony právní služby, podle § 13 odst. 3 na náhradu hotových výdajů advokáta, to vše navýšené o 21% DPH podle § 137 odst. 3 o.s.ř. a zaplacený soudní poplatek z návrhu. Náklady řízení přiznané žalobci byly tedy stanoveny v souladu se zákonem. Z těchto důvodů odvolací soud usnesení soudu prvního stupně ve výroku v odstavci II., o nákladech řízení jako věcně správné podle ust. § 219 o.s.ř. potvrdil.

O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. a § 224 odst. 1 o.s.ř. za situace, kdy úspěšnému žalobci žádné náklady odvolacího řízení nevznikly.

K projednání odvolání nebylo třeba nařizovat jednání (§ 214 odst. 2 písm. e) o.s.ř.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 30. dubna 2015

JUDr. František K o l á ř, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení
Jana Čiperová